

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

ISSN 2956-3429



» MYŚL PASTERZA

W świecie dotkniętym egzystencjalną pustką bądźcie napełnieni Bogiem.

BP ARKADIUSZ OKROJ

Z nowym plecakiem przez życie

W małżeństwie nie jesteśmy skazani na wyniesione z domu schematy myślenia; możemy nieść nowy, wspólnie zapakowany plecak – to jeden z wątków poruszonych na spotkaniu „Dobrze Mówią”, czyli popularnych „DM-kach”.

Paulina i Damian Szmaglińscy to rodzice trójki dzieci, a jednocześnie dziennikarze prowadzący na kanale „Odbudowani” rozmowy z innymi małżeństwami w ramach cyklu „Troje do pary”. 3 marca przyjechali do Torunia, by opowiedzieć młodym historię swojej miłości i przedstawić wskazówki, jak budować trwałe związki. Spotkanie odbyło się w duszpasterstwie ojców jezuitów „Studnia” i przyciągnęło wielu studentów i postakademików.

Ryzykowne początki

Goście DM-ek poznali się w... Toruniu, kiedy jako studenci WSKSiM (obecnie AKSiM) brali udział w audycji „Czas wzrastania” na antenie Radia Maryja. Wpadli sobie w oko, ale szybko okazało się, że oboje mają trudne charaktery. Podczas nagrywania cyklu audycji YOUCAT cały czas wzajemnie sobie dogryzali, aż realizatorka była tym zmęczona.

Mimo różnic zdań i charakterów Paulina i Damian budowali więź koleżeńską, później przyjacielską. Nie myśleli o sobie jako przyszłej parze. Każde z nich szukało własnej drogi: Damian wyjechał na misję do



Gabriella Colla

Prelegenci z uczestnikami spotkania

Zambii, Paulina była w Komitecie organizacyjnym Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Oboje próbowali też wchodzić w związki z innymi osobami. Relacje te jednak nie przetrwały próby czasu.

Przełomowym momentem okazała się piesza pielgrzymka do Częstochowy, na którą udali się w jednej grupie po 5 latach znajomości. Wrócili z niej jako para, bo postanowili zaryzykować i spróbować być razem mimo wspomnianych trudności. Okazało się to trafionym pomysłem – kolejnej wiosny kontuzjowana Paulina przyjechała w góry oświadczyć Damianowi i pół roku później pobrali się tam, gdzie wszystko się zaczęło – w sanktuarium Gwiazdy Nowej Ewangelizacji w Toruniu.

Miłość w ogniu pytań

Na pytanie, jak rozpoznać, czy druga osoba nadaje się na współmałżonka, prelegenci doradzili przeżyć z tą

osobą minimum cztery pory roku oraz przyjrzeć się, czy ona nas nie ogranicza i czy przy niej możemy wzrastać. Z własnego doświadczenia odradzali związki z osobą, która nie podziela naszych wartości albo pasji. Polecali za to Test Gallupa w celu odkrycia swoich mocnych stron oraz zrozumienia innej osobowości partnera. Szmaglińscy pokreślili także aspekt jedyności w relacji, konieczność rozmów o pieniądzu (w Piśmie Świętym jest o nich 2350 razy!) oraz radość, gdy mąż/żona może być moją wizytówką.

Małżeństwo jest albo niebem, albo piekłem. Napis na pewnym billboardzie głosił: „Zbliź się do krzyża. To jedyny klucz do nieba”. Konfrontacja z tym, co trudne, przynosi dobre owoce: poznanie siebie i zrozumienie swoich schematów. Pomóc w tym może dobry terapeuta oraz modlitwa. **n**

KATARZYNA KOWALEWSKA

.. polecamy

Nabór do FLO. Franciszkańskie Liceum Ogólnokształcące, działające na toruńskim Podgórzu, zaprasza w swoje progi. Trwa nabór do klas o profilu humanistycznym (z rozszerzonym programem języka polskiego, historii oraz wiedzy o społeczeństwie), biologiczno-chemicznym (rozszerzenie: biologia, chemia i język angielski) oraz matematyczno-fizycznym (rozszerzenia: matematyka, fizyka i język angielski). Więcej informacji i potrzebne dokumenty: <https://flo.torun.pl/rekrutacja>.

Wychowanie w wartościach. Katolickie Niepubliczne Przedszkole „Domek na Skale” z Torunia prowadzi rekrutację na rok 2026/2027. Na dzieci czeka wiele ciekawych zajęć w małych grupach pod opieką specjalistów. Rodzinna atmosfera, a przede wszystkim katolickie wartości są cenne dla rodziców i dziadków, którzy od lat powierzą placówce swoje pociechy. Więcej informacji i zapisy: tel. 781 969 676.

Droga Krzyżowa ulicami starówki. Droga Krzyżowa ulicami toruńskiej Starówki odbędzie się 27 marca. Początek o godz. 17.00 przy kościele garnizonowym. Tradycyjnie już krzyż zostanie wniesiony do katedry.

Rekolekcje dla kobiet. Wspólnota „Serce Kecharitomene” działająca przy sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II zaprasza na ogólnopolskie rekolekcje dla kobiet. Eucharystię 18 kwietnia sprawować będzie bp Arkadiusz Okroj. Uczestniczki spotkają się z Dorotą Lenczewską, bratową Alicję Lenczewską, kandydatki na ołtarze.

Dla miłośników historii. Muzeum Diecezjalne w Toruniu oraz Towarzystwo Miłośników Torunia zapraszają na kolejny cykl Wieczorów Toruńskich. Pierwsze spotkanie odbędzie się 17 marca o godz. 17.30. Profesor Juliusz Raczkowski opowie o dawnym ołtarzu głównym kościoła Mariackiego. Cenny poliptyk znajduje się dziś w Muzeum Diecezjalnym w Pelplinie.

Rocznica powstania diecezji. Jak co roku 25 marca będziemy świętować rocznicę ustanowienia diecezji toruńskiej. Msza św. w bazylice katedralnej będzie sprawowana o godz. 18.00. /rc



Alina Wiśniewska

Młodzi angażują się w życie Kościoła

Żywy Kościół

LUBAWA Dziesięcioro nowych ministrantów zostało przyjętych we wspólnocie parafialnej.

Druga Niedziela Wielkiego Postu była wyjątkowym dniem dla wspólnoty parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Anny w Lubawie. Tego dnia do grona Liturgicznej Służby Ołtarza zostało włączonych dziesięcioro kandydatów. To nie tylko radość dla samych zainteresowanych, ale również dla ich rodzin, wspólnoty LSO, a także dla całej wspólnoty parafialnej.

Zanim kandydaci zostali przyjęci do grona ministrantów, przeszli okres przygotawczy. Składał się on z wielu zbiórek, podczas których poznawali zasady służby przy ołtarzu, ale także duchowe znaczenie służby ministranckiej. Podczas przygotowań aspiranci poznawali również części Mszy św., a także wszystkie paramenty liturgiczne. Czas przygotowania zakończył się egzaminem praktycznym, którzy wszyscy zdali śpiewająco.

Sam obrzęd włączenia do Liturgicznej Służby Ołtarza odbył się 1 marca podczas Mszy św. z udziałem dzieci. Eucharystia rozpoczęła się procesją wejścia. Po przyjściu do ołtarza opiekun LSO przedstawił kandydatów proboszczowi ks. Mariuszowi Zawackiemu. Po pouczeniu

ich przez księdza proboszcza miało miejsce błogosławieństwo kandydatów oraz nałożenie ministranckich kołnierzy. Podczas Mszy św. to nowo mianowani ministranci podjęli służbę przy ołtarzu.

Przyjęcie nowych członków do Liturgicznej Służby Ołtarza jest znakiem żywotności parafii. Pokazuje, że młode pokolenie chce angażować się w życie Kościoła i podejmować odpowiedzialność za jego liturgię. Obecność ministrantów przy ołtarzu przypomina, że liturgia jest dziełem całej wspólnoty wierzących. Dlatego w imieniu księdza proboszcza oraz opiekuna LSO parafii zapraszamy wszystkich chętnych do włączenia się w posługę przy ołtarzu. **n**

Ks. PAWEŁ ŚLIWIŃSKI

niedziela
GŁOS Z TORUNIA

Ks. Paweł Borowski

(redaktor odpowiedzialny)

Renata Czerwińska,
Agata Pawluk, Ewa Melerska,
ks. Przemysław Witkowski
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30, torun@niedziela.pl

Beata Pieczykura

(redaktor prowadząca – Częstochowa)
tel. 34 369 43 24

Postani, by kochać

Łącznie 38 młodych ludzi z Lubawy, Torunia, Grudziądza, Działdowa, Brodnicy i Golubia zebrało się, aby oderwać się od swoich codziennych obowiązków i w trakcie Wielkiego Postu oddać czas Bogu.

DARIA GRZELAK

W ostatni weekend lutego Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży spotkało się w Toruniu na dniu skupienia pod hasłem: „Uczeń – misjonarz: moje miejsce we wspólnocie”. Skupienie poprowadził ks. Paweł Śliwiński, asystent oddziału przy parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Lubawie.

Wezwani po imieniu

Piątkowy wieczór zaczął się od Drogi Krzyżowej. Rozważanie kolejnych stacji poprowadziło do zastanowienia się, kim jesteśmy. Wysłuchaliśmy następnie konferencji o byciu uczniem Chrystusa. Pierwszy krok zrobił Jezus, kiedy nas wybrał, ale zostaliśmy wezwani do tego, abyśmy dokonali tego wyboru świadomie i weszli w proces stawiania się uczniami, czyli ludźmi, którzy naśladują swojego Nauczyciela i nieprzerwanie się do Niego upodabniają.

Sobotę zaczęliśmy od pytania: Co to znaczy być misjonarzem? Pierwszym krokiem jest odpowiedź na wezwanie: „Pójdź za Mną”, które Jezus kieruje do nas tak, jak skierował je do Mateusza, gdy siedział w komorze celnej. To powołanie do praktykowania miłości w codzienności. Gdy mieliśmy się podzielić, czym dla nas jest bycie misjonarzem, powtarzało się stwierdzenie, że to ktoś, kto świadczy o Jezusie i się Go nie wstydzi.



Dzień skupienia umocnił nasze więzi

Miejsce w Kościele

Po konferencji zostaliśmy zaproszeni do medytacji Słowa Bożego przez skrutację. Dla większości z nas było to nowe doświadczenie, jednak nikogo to nie zniechęciło i każdy spotkał się z Żywym Słowem. Nadia z Lubawy powiedziała: – Najbardziej podobala mi się praca w grupach z Pismem Świętym. W ostatniej konferencji ks. Paweł przypomniał, że każdy z nas jest do czegoś powołany i ma swoje miejsce we wspólnocie Kościoła. Czasem wydaje nam się, że w powołaniu chodzi tylko o bycie księdzem czy zakonnicą, a przecież wezwanie Jezusa jest skierowane do każdego z nas. Każdy jest zaproszony do bycia uczniem i misjonarzem. Po konferencjach spotkaliśmy się na Mszy św. Ewangelia potwierdziła zaproszenie do naśladowania Jezusa i postawiła nam wysokie wymagania słowami: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”. Przykaz miłowania nieprzyjaciół to zadanie dla każdego, kto odpowiada na Boże wezwanie do podążania drogą Ewangelii.

Gotowi do miłości

Czas dzielenia pokazał, że każdy z nas wyciągnął dla siebie coś ważnego. Wiktoria z Grudziądza podzieliła się tym, co do niej najbardziej trafiło: – Najbardziej zapadło mi w pamięci zdanie, że jeśli uważamy Boga za Ojca, to jesteśmy gotowi do miłości, do bycia uczniem. Jest to trudne, bo przecież fizycznie Go nie widzimy. Ale tu chodzi o miłość, która jest trudna, i jednocześnie piękna, a każdy z nas jest stworzony z miłości i do miłości. Miłosz z Brodnicy mówi: – Najbardziej podobały mi się konferencje i praca z Pismem Świętym w grupach. Mogłem zagłębić się w Słowo Boże i miałem w związku z tym dużo refleksji. Ważny był też czas spędzony ze wspólnotą.

Dzień skupienia wzmocnił więzi między członkami KSM-u z różnych części naszej diecezji. Bo jak powiedział ks. Paweł, cytując jedną ze swoich uczennic: „Wielki Post jest po to, aby trochę się ogarnąć i zbliżyć do Boga i siebie nawzajem”. **n**

Modlitwa bez końca

Nieustające czuwanie, spotkanie z Panem w Eucharystii, wsparcie dla małżeństw – tym jest Sztafeta Modlitwy. O tym, jak potrzebne jest rodzinom duchowe wsparcie, z **Katarzyną i Krzysztofem Łodygowskimi** rozmawia Ewa Melerska.

.. Ewa Melerska: Współcześnie małżeństwa zmagają się z wieloma zagrożeniami, które godzą w jedność i nierozdzielność.

Katarzyna Łodygowska: Tak, przede wszystkim chodzi o materializm, trudność w dawaniu siebie innym, brak pokory. Rodzina i posiadanie dzieci nie są dla ludzi ważne, bo trzeba rezygnować z siebie.

Krzysztof Łodygowski: Trudnością jest też wytrwałość w szarości życia i szukanie siły w modlitwie.

.. Co może w tym pomóc?

Katarzyna: Trwanie przy Bogu, bo ono daje otwartość i świadomość, że małżeństwo i rodzina są ważne. Rodzina, w której Bóg jest fundamentem, daje podstawę i taki kręgosłup moralny, aby być zdrowym psychicznie, emocjonalnie, duchowo. Pomaga to być świętym w codzienności.

.. W odpowiedzi na to, żeby chronić rodzinę, powstała inicjatywa Sztafety Modlitwy w Domowym Kościele.

Katarzyna: Jest to nie tylko bronienie rodziny, ale również pokazywanie celu życia: my, chrześcijanie, idziemy do nieba i to jest nasze największe zadanie. Intencje modlitwy w sztafecie nam w tym pomagają. Nie tylko bronią małżeństwa i rodziny, ale pokazują kierunek.

Krzysztof: Warto podkreślić, że w sztafecie modlimy się nie tylko za nasze małżeństwa, ale o sakramentalne, święte małżeństwa kolejnych pokoleń – myślimy nie tylko o tym, co tu i teraz, ale patrzymy w przyszłość. Ważne, żeby młodzi ludzie odnajdywali sens i wchodzili w rzeczywistość Bożą. Pamiętajmy, że wszyscy wychodzimy z rodzin, więc mamy punkt odniesienia ważności małżeństwa. Każdy ma swoje powołanie, ale ścieżki naszego życia się przeplatają. Bez świętych małżeństw ciężko w przyszłości widzieć ludzi, w których sercach jest pokój. Gdy zabraknie w ludziach pokoju, nie będzie go na świecie, dookoła nas. Święte małżeństwa to ludzie, którzy żyją pokojem.

.. Sakrament małżeństwa jest siłą do pokonywania trudności, ale też potrzebuje wsparcia.

Krzysztof: Modlitwa w sztafecie daje to wsparcie, którego nie widać na zewnątrz, którego nie widzi świat, ale ono jest i przemienia ludzi.

Katarzyna: To taki krwiobieg, którego nie widać, a daje ono życie.

.. W jaki sposób modlitwa w formie sztafety może realnie wspierać małżeństwa i rodziny.



Krzysztof: Sztafeta modlitwy uczy stałości, wytrwałości, która pokazuje, że ten etap życia, jakim jest małżeństwo jest ważny. Szczególnie doświadcza tego ci, którzy uczestniczą w tej modlitwie regularnie. Małżeństwa potrzebują wzrastać w konkretnej rzeczywistości. Osoby, które modlą się systematycznie, w danym dniu, który wybrały, dają świadectwo odpowiedzialnego podejścia do troski i wspierania małżeństw. Każdy etap małżeństwa ma różną rzeczywistość, jest inny. Osoby w wieku dojrzałym często mogą ofiarować więcej swojego czasu modlitewnego, ale ludzie młodzi mogą oddać Bogu swoje zabieganie, swoją szarość dnia. Musimy być realistami i dostosować możliwości do danego czasu w życiu.

Katarzyna: Najważniejszą zasadą w Sztafecie Modlitwy jest udział w danym dniu w Eucharystii, która jest darem dla tych omadlanych małżeństw, ale także dla tych osób, które tę modlitwę ofiarowują.

.. Jak w praktyce wygląda udział w sztafecie?

Krzysztof: Na stronie internetowej Domowego Kościoła Diecezji Toruńskiej są zebrane informacje i zasady



Ewa Melerska

Katarzyna i Krzysztof Łodygowsky
Odpowiedzialni za Sztafetę Modlitwy w intencji Rodzin, formują się w Domowym Kościele od 4 lat



Błażej Majewski

Każdy ma swoje powołanie, ale ścieżki naszego życia się przeplatają

Sztafety Modlitwy. Dla zachowania porządku jest też grafik, gdzie chętni są wpisani na dany dzień. Zgłosić może się każdy: małżeństwa, osoby samotne, konsekrowane, wdowcy, księża. Ważne, żeby każdego dnia ktoś trwał na modlitwie i podejmował ustalone punkty: najważniejsze to uczestnictwo w Eucharystii, adorowanie Jezusa i bycie blisko Niego, dobrowolne wyrzeczenie w intencji małżeństw istniejących i przyszłych, modlitwa o świętość dla nich, nierozzerwalność sakramentu i o pomoc w rodzinnej codzienności. Żeby się zapisać, wystarczy napisać SMS na numery 781 809 333 lub 781 892 777.

Dobrze jest odnaleźć wyrzeczenie, które chcemy ofiarować, np. jeśli jestem nerwowy i to oddam Bogu, to pomoże to tym małżeństwom, ale też owoce przeniosą się na mnie, ponieważ walczę z czymś, co nie jest dla mnie łatwe, hartuję ducha. Ta modlitwa działa zawsze dwutorowo: pomagam duchowo komuś, a Bóg daje łaski także mnie. Sztafeta jest wsparciem dla małżeństw, ale modlą się w niej ludzie różnych stanów, także osoby samotne.

Katarzyna: Zapraszamy do modlitwy osoby konsekrowane i księża, ponieważ to z rodzin wychodzą kapłani,

siostry zakonne. Modlimy się w sztafecie o powołania kapłańskie i zakonne, ale też o powołania do świętych małżeństw, zakorzenionych w Bogu.

.. Dlaczego Eucharystia ofiarowana w intencji małżeństw jest tak ważna?

Krzysztof: Eucharystia jest sercem, kluczową wartością, bo w niej dążymy do jedności z Bogiem, a w małżeństwie jednością między małżonkami jest najważniejsza. Bóg stworzył nas na swój obraz miłości i jedności. Nie ma większej miłości niż Chrystus w Najświętszym Sakramencie, więc Eucharystia jest spotkaniem z największą miłością w modlitwie za małżeństwa.



Krzysztof Marcin kowski

Modlitwa w sztafecie daje to wsparcie, którego nie widać na zewnątrz

Katarzyna: Dla nas samych Eucharystia jest sercem naszego życia. Staramy się być jak najczęściej na Mszy św., żeby czerpać i emanować darami, które Pan Bóg daje nam w tym czasie. A są to niesamowite dary i w tym świecie szczególnie po-

Święte małżeństwa to ludzie, którzy żyją pokojem.

trzebne, żeby mieć siłę na codzienność, mieć radość w relacjach, pracy, zabawie z dziećmi.

Jezus jest realny i uzdrawia, chcemy o tym świadczyć innym. Mamy dwójkę dzieci. Starsza córka jest niepełnosprawna, nie słyszy, ale na pewno doświadcza naszej troski, miłości. Ma 20 lat i dziękujemy Bogu za nią, bo ma w sobie ogrom miłości, którą nas obdarowuje. Nie wyobrażamy sobie bez niej życia, jest naszą iskrą i promykiem miłości. A nasz 12-letni syn od urodzenia doświadcza miłości Jezusa i wierzymy, że w życiu dalej będzie trzymał się Go blisko.

.. Czyli życie rodziców promieniuje na dzieci...

Krzysztof: Dzieci mają w nas świadectwo i fundament do powrotu, jeśli te drogi się zagubią, dlatego tak ważna jest ta sztafeta dla późniejszych pokoleń. Dzieci w rodzinach, w których są rozwody, rozstania, a jest ich coraz więcej, mają później problem, by tworzyć zdrowe relacje. Dla nas jako rodziców najważniejsze jest dawać świadectwo swoim życiem, dzielić się z dziećmi tym, czym sami żyjemy. Nie mówić im, co powinni robić, ponieważ to nie jest zachęta, ale mówić o sobie, dawać i dzielić się. Dajemy, dzielimy się, głosimy o Jezusie, obsiewamy naszą ziemię, ale to Bóg daje wzrost i daje wybór. Zachęcamy nie tylko dzieci, ale i innych, mówmy im, co modlitwa i bliskość z Bogiem wnosi w nasze życie, jak On przemienia nasze serca. Nie zostawiamy doświadczenia bliskości Boga samym sobie, bo dostajemy po to, żeby dawać dalej. **n**

Historię tworzą ludzie

Bogatą historię powiatu toruńskiego tworzyli ludzie wywodzący się z różnych środowisk. Jednak było coś, co ich łączyło – troska o ojczyznę i praca na jej rzecz nie tylko w czasie pokoju, ale również podczas najtrudniejszych prób.

KAMILA WILCZYŃSKA

Wauli Zespołu Szkół Ponadpodstawowych w Chełmży 26 lutego odbyła się promocja szóstego tomu Słownika Biograficznego Powiatu Toruńskiego napisanego pod redakcją dr. hab. Macieja Krotofila i dk. prof. Waldemara Rozynkowskiego. Spotkanie stało się ważnym elementem troski o pamięć o osobach, które współtworzyły dzieje naszej małej ojczyzny.

Pamięć pozostaje

Uczniowie szkoły wykonaniem kilku utworów patriotycznych doskonale wprowadzili zebranych w klimat rozmów o bohaterskich postawach osób wymienionych w słowniku. Wicestarosta toruński Tomasz Zakrzewski, witając uczestników uroczystości, wyraził radość z tego, że po raz kolejny powiat



Bohaterowie słownika przyczynili się do rozwoju lokalnych wspólnot

toruński mógł przyczynić się do uhonorowania zasłużonych mieszkańców z okolicznych miejscowości, którzy w najtrudniejszych chwilach nie wahał się oddać życia za ojczyznę i wiarę. Podziękowania zostały skierowane w stronę zebranych w auli rodzin bohaterów z kart słownika, które przez rozmowy i udostępnione archiwa rodzinne pomogły w jak najdokładniejszym przedstawieniu historii swoich przodków.

Na niespełna trzystu stronach znalazło się 21 nazwisk. 21 ludzkich historii zasługujących na trwałe miejsce w zbiorowej pamięci. Podczas lektury karta po karcie odkrywamy historie nauczycieli, działaczy politycznych, aktorów, żołnierzy, kowali czy notariuszy. Są to osoby, które swoim życiem przyczyniły się do budowy i rozwoju swoich lokalnych wspólnot a ich pasja, odwaga i poświęcenie dla ojczyzny powinny być wzorem do naśladowania.

Święty proboszcz

Pośród tych nazwisk jest jedno szczególnie istotne dla wiernych z parafii

Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Gostkowie. Sługa Boży ks. Paweł Prabucki był osobą, która niewątpliwie wpisała się w karty naszej lokalnej historii. Żołnierz, kapłan Eucharystii, męczennik. Tak w kilku słowach można opisać postać ks. Pawła, który od października 1927 r. posługiwał jako proboszcz w gostkowskiej parafii. Angażował się w wiele dzieł kościelnych, założył kilka wspólnot i propagował czytelnictwo katolickie. Najbardziej jednak umiłował Eucharystię. Każdą celebrował z największym skupieniem i miłością do Chrystusa obecnego w tym kawałku chleba. Gdy trafił najpierw do Fortu VII, później do obozów koncentracyjnych w Stutthofie, Sachsenhausen i Dachau, stał się obozowym kapłanem. To jemu pozwalano sprawować Msze św., choć jak można przeczytać w różnych obozowych zapiskach, wiązało się to z upokorzeniem ze strony esesmanów. W swoich listach kierowanych do matki wspominał o nim bł. Stefan W. Frelichowski, co pokazuje, jak ważną rolę odgrywał w życiu współwyznawców. Zmarł w obozie z wyćienienia 30 sierpnia 1942 r. Ksiądz Prabucki został patronem Roku Eucharystii, który w Wielki Czwartek zostanie zainaugurowany w naszej diecezji.

Jak podkreślali autorzy i redaktorzy Słownika Biograficznego Powiatu Toruńskiego, jest to lektura, która nie tylko pozwala spotkać się z przeszłością, ale może stanowić zachętę do samodzielnego i dokładniejszego poznawania naszej regionalnej historii, bogatej w osoby, wydarzenia i tradycje. **n**



Historia małej ojczyzny jest warta poznania